

пътъ на чяса тръбува да ся прѣвари. До пръво-то начяло стои да си уяди майка-та работѣ-тѣ; на пръво-то начяло гляда да ли ще отглъдя майка-та кротко дѣте, или плачко, което по цѣлѣ нощъ да ся дере та да ѹж мѫчи.

Кога дѣте-то бозае или дрѣме, никакъ не быва да го носи майка му та носешкымъ да го приспива, а нека го положи нолегкычка на постелѣ-тѣ му па да му разслаби повивкѣ-тѣ и да го остави за да си спи кротко. Ако реве, то може да реве само за да си покаже силѣ-тѣ, или може-бы отъ прѣгавинѣ и ягкость, а не отъ нѣкои болкѣ. Тогава щешь пристѣпишь при него, щешь му подумашь нѣкои думѣ, щешь го погалишь по лице-то и по рѣчици-ты, па всичко това ако не помогне и при всичко-то си призиране ако не бѫдешь познала ничто, което бы го стягало или бы му додѣвало, то го остави да си поопилаче па само ще ся укроти наскоро. Отъ пръвъ пътъ еще ако бѫдешь правила така, па при това ако бѫдешь могла да удържишь цвръсто, то, навѣрно го знай, ты щешь отглъдяшь кротко и мирно чадо и съ това твръдѣ много ще ти олегкне работа-та. А то ще помогне и на дѣте-то ти, ако, не дай Боже, бы ся поболило. Има много болести, отъ които дѣте-то, нѣма какъ, тръбува да лѣжи нѣколко дни; ако е научено да го носятъ, то не зимва отъ ничто друго, а все иска да го носятъ, па насилишь ли го да го туришь въ лѣгло-то му, то писне и ся разлюти така, что-то болесть-та му ся разврѣди и стане полоша. Така гынѣтъ много дѣтца, които инакъ при харнѣ приука и нѣравъ щахѫ да оздравѣнѣтъ.